

Farní věstník

ČERVENEC - SRPEN 2017

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXV, číslo 7-8

Ježíšova škola odpočinku

Nedílnou součástí našeho života je odpočinek. Také evangelista Marek nám v šesté kapitole svého evangelia předkládá situaci, kdy Ježíš odchází se svými učedníky na opuštěné místo,

aby si trochu odpočinuli. Když však Ježíš spatří velký zástup, který je na toto opuštěné místo předešel, nasatí jejich hlad duchovní i tělesný. I učedníci jsou do tohoto nasycení velkého zástupu aktivně zapojeni. Místo odpočinku tedy opět spousta práce. Odměnou za tuto nenadálou změnu programu je ale učedníkům praktická ukázka toho, že ve společenství s jejich mistrem jim opravdu nebude nic chybět.

Nebojme se ani my měnit své prázdninové odpočinkové plány pokud nás náš Pán pozve ke spolupráci na svém díle. Možná i my pak budeme moci žasnout nad Boží mocí, která se projevila nejen tehdy při zázračném nasycení mnohatisícového zástupu, ale projevuje se i dnes všude tam, kde dokážeme opustit své plány a zapojit se do Božího díla.

Prázdniny plné úžasu nad velkým Božím dílem a ochotu nechat Boha měnit naše plány všem přeje

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci červenci 2017

So 1. 7. 2017	18:00	Matka Boží
Ne 2. 7. 2017	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
St 5. 7. 2017	10:30	Matka Boží
	8:00	Matka Boží
	18:00	Matka Boží
So 8. 7. 2017	18:00	Matka Boží
Ne 9. 7. 2017	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Matka Boží
So 15. 7. 2017	18:00	Matka Boží
Ne 16. 7. 2017	7:30	sv. Jakub

So 22. 7. 2017
Ne 23. 7. 2017

So 29. 7. 2017
Ne 30. 7. 2017

9:00 sv. Jakub
10:30 Matka Boží
18:00 Matka Boží
7:30 sv. Jakub
9:00 sv. Jakub
10:30 Matka Boží
18:00 Matka Boží
7:30 sv. Jakub
9:00 sv. Jakub
10:30 sv. Anna

(bez záruky)

Prázdninové putování

Letní prázdniny – to je nejen doba volna, ale také čas cestování, a dlužno dodat, že i období poutí a putování. Sezónu jsme, pravda, zahájili už u Sv. Vojtěcha krátce po Velikonocích a pokračovali svatojánsky, o Dyjici nemluvě, v prázdninových měsících se však rozhodně budeme mít kam vydat – do blízka i do dále.

V samotné Telči nás na oslavu pozvou červencoví oslavenci sv. Jakub a sv. Anna, v srpnu se přidá staroměstské Nanebevzetí. A v okolí se nabízí sv. Jan Křtitel v Urbanově, sv. Jáchym na Dobré Vodě, řášenští sv. Cyril s Metodějem nebo radkovský sv. Bartoloměj. A při troše dobré vůle můžeme přidat i sv. Jiljího v Mrákotíně – zvláště letos, kdy půjdou děti do školy o pár dní později.

A nesmíme samozřejmě zapomenout karmelskou pouť v Kostelním Vydří, na kterou se chystají lidé zblízka i zdáli, mnozí celou cestu pěšky. Ale smyslem není trhat rekordy ani zhubnout do plavek. Pout' – to není jen zábava, sváteční oběd a procházka ke kolotočům (i když nic proti tomu, i to k životu patří).

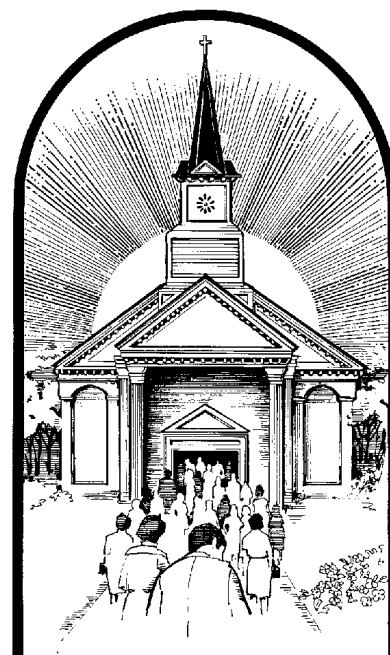
Cílem pouti je podle mého soudu především setkání – člověka s člověkem; ať už s tím nejbližším, který šlape vedle mě a se kterým po deseti, patnácti kilometrech promluví o leccems, na co bychom se v běžném provozu nedostali, nebo i přes hranice času, s člověkem např. z 1., 9. či 14. století, který mi má přes propast dějin stále co říci – třeba i svým výmluvným mlčením, jako právě svatý Jan Nepomucký.

Cílem pouti je setkání – člověka s člověkem, který mě převyšuje, ale který pro mě také něco znamená; který ze mě může udělat něco víc, který mě může pozvednout. Častokrát tím člověkem bývá matka Ježíše z Nazareta – Maria, Matka Boží, matka Člověka.

Cílem pouti je setkání – člověka s Bohem. Ne proto, že bych musel vyrazit na místo, kde je Bůh jaksi „víc“, jako v nějaké kanceláři nebo audienční síni. Ale někdy se stává, že v běžném všedním dni už neočekávám nic nevšedního. Nenechávám se překvapit. Nejsem ochotný k setkání s neobyčejným. A proto vyrazím ze své zabydlenosti, proto slavím svátek, proto bývám na cestě někam jinam. Tam spíše se dám dostihnout Tím, který je „Bůh vždycky větší“, který je – jak rád zdůrazňuje papež František – „Bůh překvapení“.

Mnohé překvapivé putování přeje a vyprošuje

o. Zdeněk Drštka

Noc kostelů 2017 v Telči

Letošní Noc kostelů, ač se to příchozímu nemuselo na první pohled zdát, byla něčím jiná než všechny předchozí ročníky. Na předešlé ročníky se vždy našel nějaký doslova dobrodruh, který si vzal celou Noc kostelů na starost. Někteří vydrželi rok, někteří déle. Nicméně loni na podzim byla situace taková, že dobrodruzi došli a nebyl nikdo, kdo by Noc kostelů chtěl organizovat. Na farní radě se diskutovalo o tom, zda Noc kostelů zrušit či nikoli a vzešlo z toho, že když už tu farní rada je, mohla by se aktivně zapojit jako taková a Noc kostelů zorganizovat. Vzhledem k

tomu, že farní rada toho za své působení moc neuspořádala, byla to pro nás premiéra. Zda byla Noc kostelů vydařená, ať posoudí laskavý příchozí. Samotnému se mi průběh Noci kostelů hodnotí nesečně, protože v době jejího trvání jsem doma hlídal dítě a manželka ležela v porodnici, odkud byla v telefonickém kontaktu s kaplí sv. Karla. Oba dva jsme členové farní rady, mně tak připadl úkol propagace, manželce otevření kaple sv. Karla. Ostatní členové farní rady se podělili o program u Jména Ježíš, sv. Jakuba, v kryptě, na věži, faře a o občerstvení. Čtenáře Farního věstníku bych nerad nudil svými zážitky z toho, kolik letáků a plakátů bylo vytištěno, rozdáno, rozneseno a vylepeno, ale řekl bych pár slov ke sv. Karlu.

Otevřít kostel mimo náměstí jsme již vyzkoušeli. V roce 2015 byla otevřena Matka Boží. Varianta, že by se otevřel kostel ještě vzdálenější - sv. Jan, Vojtěch, Karel stále zůstává otevřená a do jisté míry i lákavá. Budou ochotní lidé přijít i někam dál? Při prvních organizačních schůzkách to vypadalo, že se letos zapojí do Noci kostelů i urbanovská farnost. Nakonec z toho sešlo (třeba příště to vyjde), ale vnitřně jsme již byly na vzdálenější kostel nachystány. Nakonec padla volba na sv. Karla, ke kterému vede turisticky zajímavá cesta, a pod kterým se skrývá Boží hrob, který běžně není přístupný. Odhady počtu účastníků padaly různé, ale realita předčila naše očekávání. Služby se u Karla držely po dvou hodinách, a každá referovala 50 - 100 příchozích. Opeklo se cca 120 buřtů a zkonsumovalo 15 luxusních hořčic od trapistů z Nového dvora. Umělecký kroužek ZUŠ, kterému tímto patří velký dík, namaloval na téma kostely v Telči výstavu a vyšperkoval interaktivní cestu zajímavými nápady. Obojí se setkala s milým hodnocením svatokarelských poutníků. Od svatého Karla nám tak zůstal velmi příjemný pocit z povedené nocikostelové aktivity.

Vůbec Telč je město pro Noc kostelů jako stvořené. Již proběhlo mnoho ročníků a stále je možné otvírat něco nového. Co příště? Kostel sv. Jana? Nechme se překvapit.

Na závěr velké poděkování patří také všem ochotným pekařkám a pekařům, kteří přispěli k občerstvení na noc kostelů. Díky také všem, kteří občerstvení v křížové chodbě přichystali a v průběhu noci kostelů se o dobroty na stolech starali.

PS: Kdo Noc kostelů nestihl nebo stihl, ale i tak by do kostelů zavítal rád a znovu, má možnost: Přes turistickou sezonu budou otevřené (více méně) denně oba kostely na náměstí. Přijďte si vyrobit svíčku na památku, poprosit o přímluvnou modlitbu, splnit kvíz a získat certifikát telčského poutníka, či prohodte pár milých slov s průvodcem nebo využijte návštěvu kostela pro ztišení a modlitbu.

MK

Zpráva z jednoty Orla

Florbalisté Orla v Kněžicích druží

Florbalisté Orla Telč uzavřeli tuto sezónu v sobotu 10. 6. Memoriálem Vojtěcha Koreše v Kněžicích, kde se utkali s jíz tradičními šesti soupeři. Ze skupiny jsme po vítězstvích 5:1 a 8:2 nad dvěma Měřinskými postoupili z prvního místa. Na výborně hrající Okříšky jsme už ale nestačili a ve finále jsme podlehli 1:7. Vítězem turnaje se tedy staly Okříšky, na druhém místě Orel Telč, na třetím domácí Kněžice a na čtvrtém místě Měřín. Telč zde reprezentovali Prokop Kadlec, Jan Muchič, Jiří Tomandl, největší zásluhu na úspěchu však mají golman Ondřej Kučera a Adam Jirásek, který vstřelil celkem 10 branek.

Poločas bohosloveckého života

Jak už nadpis článku prozrazuje, tak jsem právě v poločase své bohoslovecké formace, tedy právě ke kněžství. Podle psychologie sportu je potřeba teď obléknout čistě vypraný dres a ten propocený zahodit do koše, abych mohl do druhého poločasu nastoupit stejně nabuzený a odhodlaný jako do toho prvního. A my, fotbaloví fanoušci, víme, že zápas se stejně většinou rozhoduje ve druhém poločase, a ten kdo fandí Barceloně, tak ví, že se stačí dívat na poslední tři minuty nastavení a o nic důležitého v zápase nepřijde. Tak věřím, že se mi nástup do druhé půle povede a závěrečné tři minuty nepromarním s balonem na kopačkách u rohového praporku. Po sezoně zasedá širší vedení klubu a rozhodují o tom, co s hráči udělají pro příští sezonu. Některé si klub nechá, jiné prodá, jiné pošle na hostování, jiní půjdou kopat za béčko.

Moji představení zatím sáhli k variantě číslo tři, tedy hostování. Od příští sezony tedy budu oblékat dres české koleje Nepomucenum v Římě. Smlouvu jsem podepsal na rok. Po sezoně se vrátím a budu pokračovat v olomouckém klubu dál. Je potřeba, abych se nadýchal svěžího mořského vánku, naučil se řeč a načerpal zkušenosti, které pak budu moci předávat v kabině spoluhráčům.

Moc nevím, co od studia herních situací, dvoufázového tréninku, neustálého drilování standardních situací a občasného odpočinku v Římě očekávat, ale jedno vím jistě, že se moc těším. Závěrem svého krátkého fotbalového článku bych vám chtěl všem moc poděkovat za modlitby, oběti a materiální pomoc, kterou mi poskytlujete a moc vás prosím o vytrvalost i nadále. V kabině si vaše modlitby vždycky nejvíce uvědomuji, když někdo končí svoji fotbalovou kariéru a odchází do civilního zaměstnání. V ten moment si vždycky uvědomím, jak je moje povolání křehké a jak stojí právě na vaší modlitbě a obětích. Co slibuju já, je to, že na vás budu myslet ve svých modlitbách i při hostování ve Věčném městě.

PS: Pokud náhodou nebo i cíleně pojedete okolo, moc rád vás uvidím.

Jan Patty Pavlíček

Hra Poklady brněnské diecéze

U příležitosti 240. výročí založení brněnské diecéze připravuje Diecézní katechetické centrum poznávací hru *Poklady brněnské diecéze*. Hra je určena jednotlivcům nebo skupinám/rodinám bez rozdílu věku. Bude probíhat **od 1. června do 31. října 2017**.

Chcete se zapojit?

Podívejte se na mapu, o které "poklady" jde.

Naplánujte si, které z nich chcete navštívit. Vytiskněte si cestovní kartu.

Kartu mějte na cestách u sebe, protože do ní budete odpovídat na "klíčové otázky".

Vyplněnou cestovní kartu pošlete organizátorovi do 31.10.2017.

Nezapomeňte, že pro zařazení do slosování o ceny musíte navštívit minimálně 9 pokladů, a to:

- 3 kostely či poutní místa
- 3 osobnosti
- 3 zajímavosti

Popis a pravidla hry:

Organizátorem hry je **Biskupství brněnské**, Diecézní katechetické centrum, Petrov 5, 601 43 Brno (dále „organizátor“), e-mail: spackova@biskupstvi.cz, tel. 533 033 227.

Hra probíhá na území brněnské diecéze od 1. června do 31. října 2017.

Do hry se mohou zapojit jednotlivci nebo skupiny (rodiny) bez rozdílu věku.

Pro tuto hru je vybráno v brněnské diecézi 61 míst – architektonických, duchovních a dalších „pokladů“. V každém děkanství jde o 3 „poklady“: jedno poutní místo/kostel, jedno místo spojené s životem některé osobnosti a jednu další zajímavost. Počet děkanství v diecézi je 20, a proto je „pokladů“ celkem 60 + brněnská katedrála. To však zdaleka nejsou všechny „poklady“ brněnské diecéze! Proto může každý účastník hry do tabulky v „Cestovní kartě“ dopsat i svoje místo, které objevil, nebo které má rád a osobně ho považuje za „poklad“.

Princípem hry je navštívit „poklady“ a získat k nim „klíče“. Klíčem je odpověď na „klíčovou otázku“, která je umístěna vždy na konkrétním místě u daného „pokladu“ (kostelní vývěska apod.). Kdo chce být zařazen do slosování o ceny, musí navštívit minimálně 9 pokladů, a to 3 poutní místa či kostely (v mapě symbol kostela), 3 osobnosti (v mapě symbol figurky) a 3 zajímavosti (v mapě symbol trojúhelníku), získat k nim „klíče“ (dopsat správné odpovědi do své „cestovní karty“) a odeslat kartu organizátorovi (viz další bod).

Vyplněnou cestovní kartu pošle účastník hry na adresu organizátora v termínu do 31. 10. 2017 včetně (datum poštovního razítka). Cestovní karty zasláné po tomto termínu nebudou do slosování zařazeny. Cestovní karta musí být vyplněna pouze na jméno jednotlivce. U skupin/rodin se do cestovní karty vyplní jméno jednoho člena.

Losování proběhne začátkem listopadu 2017 na Biskupství brněnské. O případné výhře budou vylosováni informováni do 20. 11. 2017, a to přes kontakt, který uvedou ve své cestovní kartě. Výhry

předá organizátor osobně výherci nebo jím pověřené osobě, nebudou zaslány poštou.

Zasláním své cestovní karty účastníci souhlasí s tím, že organizátor soutěže je oprávněn užít jména a podobizny výherců ve sdělovacích prostředcích a propagačních materiálech, a to při respektování zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Organizátor si vyhrazuje právo měnit pravidla soutěže, případně soutěž odložit, přerušit, odvolat, zastavit či bez náhrady úplně zrušit.

Ze zasláných karet bude vylosováno celkem 50 výherců, kteří obdrží **ceny**:

1. Víkend v Pasohlávkách (ubytování pro 2 osoby)
2. Víkend v Praze (ubytování pro rodinu)
3. Mobilní telefon
4. Airwine – dárkový poukaz Pilot
5. Víkend v Dolních Kounicích (ubyt. pro 2 osoby)
6. - 7. Společenská hra
8. - 9. Vída – rodinná vstupenka
10. - 11. Zoo – rodinná vstupenka
12. - 14. Bongo - vstupenky
15. - 36. knihy (ČBS a KNA)
37. - 45. značkové víno
46. - 50. knihy (Doron)

Informace, pravidla hry, mapa a podrobné podklady jsou k dispozici na stránkách <http://biskupstvi.cz/poklady2017>

Vzpomínka na P.ThDr. Prokopa Antonína Valenu O.C.C.

Poutní areál s kostelem Panny Marie Karmelské na návrší nad obcí Kostelní Vydří na Dačicku je místem, který je plně spjat i se jménem převora řádu Karmelitánů P. ThDr. Prokopa Antonína Valeny O.C.C., jehož 115.výročí narození si letos připomínáme.

Jeho plodný život obsáhl řadu farností. Zanechal nesmazatelnou stopu i v naší telečské a proto si tu zaslouží také krátkou vzpomínku.

Narodil se 28.5.1902 v Prostředním Vydří manželům Marii a Josefu Valenovým, kteří coby velmi zbožní již od útlého dětství mu vštěpovali víru v Boha a duchovní jistoty. To vše se v jeho životě znásobilo, když v Kostelním Vydří začal r. 1908 působit řád Karmelitánů. Jejich představený, P. Telesfor Hardt mu zprostředkoval teologické studium na jezuitském gymnáziu v rakouském Linci. Po jeho ukončení požádal P. Prokop pokřtěný jménem Antonín o přijetí mezi Karmelitány. Poté se vrátil do Kostelního Vydří, kde absolvoval v letech 1918-1919 noviciát a 8.9.1919 tu složil řeholní slib a přijal řeholní jméno Prokop.

Další teologické vzdělání absolvoval v italském Římě a 28.6.1925 byl ve zdejším karmelitánském kostele S. Maria Traspontina vysvěcen na kněze. Primici sloužil 19.7.1925 v Kostelním Vydří. Posléze pokračoval ve studiu v Itálii, kde složil doktoráty z teologie a filozofie.

Jeho další duchovní působení bylo 4 roky v polském Krakově, kam byl řádem Karmelitánů vyslán na výpomoc. Od 1.6.1931 se stal farářem a zároveň převorem v Kostelním Vydří.

Tim začala pro P.Prokopa nová životní etapa. I přes své mládí začal usilovat, aby svoji duchovní roli zvládl co nejlépe a plně využil nejen svých vědomostí, ale i zkušeností získaných v cizině. Neomezoval se však jen na Kostelní Vydří. Vyučoval náboženství v četných okolních obcích např. v Horní Myslové, Řečici a jinde, byl zpovědníkem v premonstrátském klášteře v Nové Říši, spolupracoval s řeholním institutem Marie Wardové ve Štětkni u Strakoníc atd.

Byl všestranným člověkem. Značný ohlas mělo např. i jeho organizování prázdninových táborů

katolické mládeže, kterých se účastnili mladí ze všech koutů Čech a Moravy. Byly pořádány pro dívky v Kostelním Vydří, pro chlapce pak v Borovičce u Nové Říše. Mezi účastníky byla i řada zájemců z Telče a okolí. Mezi nimi byl i Doc.MUDr. Otto Svoboda CSc z Telče, bývalý redaktor našeho telečského Farního Věstníku. Ze vzpomínek jeho i dalších účastníků lze uvést obdiv, jak P. Valena dokázal nejen při exerciích podat působivou formou náboženskou výuku a výchovu a hluboce zapůsobit svými slovy o Bohu a o světě jako o největším Božském díle, vyvolat cit, vůli a smysly u přítomných tak, aby je soustavně a účelně navedly na cestu k Bohu.

Nesklízel však jen radostné plody své práce. Zažil i mnoho příkoří. Přišla padesátá léta minulého století a s nimi utlačování náboženství státní mocí reprezentovanou komunistickou stranou. Aby byl odstraněn z náboženského života bylo vůči němu vykonstruováno lživé obvinění u protistátní činnosti a následně 3.5.1950 internován v želivském klášteře, který byl přebudován na tábor s vězeňským režimem. Zde zažil velmi tvrdé věznění. Mezi jeho spoluvězni byl i tehdejší biskup, později kardinál František Tomášek, který taktéž ve svých vzpomínkách vysoce ocenil a vyzdvihl charakter a osobnost P. Prokopa.

Ani návrat na svobodu po podmínečném propuštění v r.1955 neměl snadný. Nejprve mu byla behoslovecká činnost zakázána, posléze povolena avšak s tím, že ji bude vykonávat pod dozorem státních církevních tajemníků na různých místech v pohraničí. A tak působil v Moravské Nové Vsi, Načeradcích u Znojma, v Břeži u Mikulova, v Brumovicích na Břeclavsku a jinde. Litoval sice, že nemůže pracovat v duchovní službě v Kostelním Vydří a blízkém okolí, avšak byl štasten, že mu bylo povoleno hlásat slovo Boží v jiných místech.

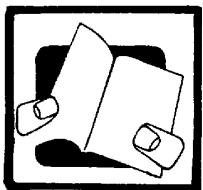
Všude pracoval s velkým nasazením a ve všech farnostech, kterými prošel, si získal velkou oblibu. S radostí přijal i možnosti r. 1968, kdy v rámci tzv. obrodného procesu polevil ateisující tlak státu. Zármotkem mu byla pak okupace tehdejšího Československa sovětskou armádou a dalšími vojsky Varšavské smlouvy a následně zhoršení postavení církve a omezování náboženského života.

K této situaci se začaly projevat u P. Prokopa vážná onemocnění, jejichž zárodky lze odvozovat z doby internace v Želivě. Jeho zdravotní stav se neustále zhoršoval, musel být hospitalizován v Brně v Nemocnici u Sv. Anny, kde 6.4.1971 zemřel.

Avšak ani po své smrti nebyl ušetřen perzekuce vyvolané totalitním režimem. Bylo zakázáno, aby byl pohřben v Kostelním Vydří na hřbitůvku naproti klášteru a nařizeno uložení do hrobu v dolní části obce. Zakázat však dojemné rozloučení se tehdejšímu režimu nepodařilo. To se uskutečnilo za obrovské účasti věřících ze všech farností v nichž působil a vysokých církevních hodnostářů nejprve 13.4.1971 v Brumovicích a posléze v Kostelním Vydří.

P. Prokop odešel z pozemského světa coby člověk zcela nadčasový, jehož velikost oceňují nejen pamětníci, ale i ti, kteří se s jeho životem seznámili toliko zprostředkovaně. Šel v první linii a hlásal učení Ježíše Krista i tam, kde si to totalitní režim nepřál.

Ing. Jiří Ptáček

Z farní knihovny

Život Jana Nepomuka Neumanna – James J. Galvin

Jan Nepomucký Neumann se narodil 28. března 1811. Po vystudování teologie v Praze opustil Čechy a po namáhavé pouti Německem a Francií, nastoupil v Le Havru na trojstěžník jménem „Evropa“. 28. května přistáli v New Yorku. 25. června 1836 ho biskup Jean Dubois v katedrále sv. Patrika vysvětil na kněze. 18. října 1840 zaklepal na bránu kláštera redemptoristů v Pittsburghu. Rok noviciátu byl úplně jiný než měl být a než si to on sám

představoval. Místo pravidelné modlitby, rozjímání, studia dokumentů kongregace a sžívání se s komunitou, byl posílán z místa na místo, podle toho, kde právě bylo nutné vypomáhat. Procestoval 3000 mil a několikrát změnil novicmistra. Začal si myslet, že o něj kongregace nestojí, a pochyboval, zda udělal dobře, když požádal o přijetí. Ale vytrval a 16. ledna 1842 složil v Baltimore řeholní sliby. Na-

sledující dva roky strávil v klášteře v Baltimore. Konal především pastorační práci: křtil, kázal, zpovídal, sloužil mše sv., vyučoval náboženství. Staral se o německé přistěhovance, kterých městem procházely tisíce. Kromě toho cestoval po celém Marylandu a okolních státech a navštěvoval tamní německé osady. Biskupské svěcení přijal 28. března 1852, v den jeho 41. narozenin. Ve čtvrtek 5. ledna 1860 náhle zemřel.

Drakobijce

Mysleli jste si, že strhující duchovní četba pro kluky prostě neexistuje? Že kniha je buď duchovní, nebo zajímavá? Drakobijce vás možná přesvědčí o opaku. Hlavním hrdinou je chlapec Artur, který svádí odvěký souboj s drakem. S drakem, který sídlí v jeho srdci. Drak hrozitánsky řve a zákeřně útočí, ale platí na něj balzám Poutníka. A kupodivu - tichý Poutníkův hlas je nakonec mocnější než drakův řev... Kniha vznikla na Slovensku v prostředí hnutí otcové a synové a záhy se stala bestsellerem. Sepsali ji otcové, kteří toužili být nablízku svým synům a předat jim něco z toho, co se naučili ve svých životních zápasech o dobro. Je určena hlavně klukům ve věku 9 - 13 let, ale leckde kniha poputuje v rodině z ruky do ruky, doslova napříč generacemi.

Tokijské květy - Aleš Palán, Ludvík Armbruster

Český jezuita Ludvík Armbruster prožil v Japonsku půl století, dokonale si osvojil jazyk, vyučoval na tamní univerzitě a navázal mnohá přátelství. Když mluví o Tokiu, říká „u nás“. Doma se ale cítí i v Česku. Díky této šíři perspektivy je rozhovor s ním něčím víc než jen ochutnávkou exotiky. Pochopitelně se umí dívat s nadhledem i na českou společnost; dovede klást otázky, které si obvykle neklademe. Jako filozof na ně neodpovídá dogmaticky, nýbrž dává podněty k hledání cesty, třeba i uprostřed protikladů. Jako katolický teolog se nebojí zamýšlet nad inspiracemi přicházejícími z východních myšlenkových proudů. Jako misionář si uvědomuje, že křesťanství stojí na konci jedné velké epochy. A jako moudrý člověk nabízí svou zkušenost a životní moudrost s noblesou, vtípem a pochopením pro jinakost druhého.

Z matriky

V měsíci červnu byli pokřtěni:

Vojtěch Kubelka
Tomáš Petrů
Justýna Kateřina Hartmanová
Lukáš Brychta

V měsíci červnu přijali svátost manželství:

Jan Zachoval a Lenka Lovětínská
Ladislav Kubricht a Hana Hezinová
Michal Semrád a Martina Nohová

V měsíci červnu nás předešli na věčnost:

Zdeněk Tůma

S Bohem na cestách - I díky mobilní aplikaci pro chytré telefony.

Nakladatelství Paulínky vydalo mobilní aplikaci S Bohem na cestách. Ta může doprovázet cestovatele, poutníka nebo turistu a vést jeho srdce k Bohu, aby se nechalo i v čase prázdnin naplňovat Božími dary. K aplikaci existuje také knížečka kapesního formátu.

Aplikace, která je k dispozici zdarma, obsahuje modlitby a zamyšlení pro dny volna, cestování, poznávání i na brigádu, žalmy pro různé příležitosti, zcela originální litanie poutníka, blahoslavenství a běda turistů, prosby o dary Ducha Svatého na dovolenou a další.

Zájemci si mohou zakoupit také stejnojmennou knížečku. Malý formát zaručuje, že opravdu může být vždy po ruce pro toho, kdo ani v čase volna nechce zapomenout na Boha.

Aplikace je k dispozici na Google Play, knížečka v nakladatelství Paulínky.

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 20. 8. 2017

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz